

απίκο

Τρίτη, 27 Μαρτίου 2012

6:34 πμ

Σημασία:

- απίκο επίρρ. 1. ΝΑΥΤ κειθέτως εύχρ. στη ναυτ. διάλεκτο: η άγκυρσι είναι απικο (έτοιμη, σε κάθετη θέση προς ανάσπαση, για μάζεμα, βιράρισμα)
2. (κατ επέκτ) σε ετοιμότητα: ·

A picco. A' pic — Situazione di una nave, la quale trovasi con la sua prora su di una verticale al punto nel quale è immersa la sua ancora.

Ετυμολογία:

απίκο (επιρρηματική έκφραση) από το It a= σε+ picco = κορυφή
Α πικο = κατακορύφως, κρλ. εις κορυφήν
αυτό διαπιστώνεται από την καδένα της αγκυρας που φαίνεται κατακόρυφη.

Αρχικώς η λέξη αποτελούσε ναυτικό όρο. ο οποίος αναφερόταν στην άγκυρα, εννοώντας ότι είναι ριγμένη (κάθετη) στον βυθό και έτοιμη για ανάσπαση (βιράρισμα, σήκωμα), στο οποίο οφείλεται και η μεταφορική σημασία : «έτοιμος».

*L' ancora è a picco. L' ANCRE EST A PIC.
THE ANCHOR IS A PEEK. Si dice quando
l' ancora pende verticalmente.*

Screen clipping taken: 4/10/2012 3:14 μμ

Φράσεις

Λέμε Άγκυρα απίκο ήτοι κατακόρυφη, έτοιμη για να φουνταρισθεί ή να μαιναρισθεί ή και πινελο^{637.125}

Λέγεται και **απίκου**

Κατακόρυφος, Όρθιος είναι και ο έτοιμος αυτός που είναι σε επιφυλακή. πβλ. **Να είσαι απίκο** γιατί σε λίγο φεύγοιμε.

Andare a picco και Mandare a picco σημαίνει στελνω κατι κατακορύφως προς τα κατω. Όταν αυτό το κατι είναι πλοιο σημαίνει βυθιζω, φουντάρω, ποντιζω και καταποντίζω (πβλ. **πρόσταγμα** πόντισον = μάινα την αγκουρα).

Ισως από το Mandare a picco να προέρχεται και η φράση **τα καναμε μαντάρα [απικο]**, τα στείλαμε φουντο, τα μουςκέψαμε, τα θαλασσωσαμε, πελαγώσαμε, βουλιάξαμε, φουντάραμε κλπ.

Όλες οι αυτές οι εκφράσεις αποτυχίας είναι Ναυτικές.

Υπάρχει όμως η σανσκριτική λέξη **μαντάρα** σημαίνει στάβλος (πρότυπο ακαταστασίας, πβλ.

ΦΡ **σε στάβλο γεννήθηκες**) από όπου και η μάντρα και μαντρί, μαντρώνω.

Όλα αυτά όμως είναι ξενα στο Ναυτικο λεξιλόγιο.

Συνώνυμα

υπ ατμόν

Ξενογλωσσα

Ιταλικά: picco ή punta (Piccare). Κορυφή βουνου
Γαλλικά: pic;
Ισπανικά και Πρτογαλικά: pic

Συγγενικά

πίκι,
[πίκα](#)

Ποίηση

Απίκου πάντα οι άγκυρες και οί κάβοι πάντα ντούκια.
Ορθοί πάντα κι αλύγιστοι στην ανεμορριπή,
μασώντας, σαν τα ζωντανά, μπανάνες και φουντούκια,
Κατάβαθα πιστεύοντας : αμάρτημα ή ντροπή.

1188 Νίκος Καβαδιάς - Σπουδή Θαλάσσης